

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 672

vineri 7 septembrie 1962

8 pagini 25 bani

Elevii claselor mari își cumpara noile manuale.

„La revedere, tabără dragă! Bun găsit, iubită școală!”

Zilele de tabără s-au sfârșit. Copiii le-a rămas doar amintirea plajelor însorite, a valurilor albastre și nesfârșite, a terasei unde s-a jucat șotronul, a pajistii cu iarba pirlită pe locul unde a fost focul de tabără, printre brazii tăcuși și nemișcați, pe culmile bătrîne și masive cu crestele mîngiate de scamele norilor. Le pare rău că nu le pot avea și nu le pot păstra mereu alături de ei, așa cum le-au văzut și le-au îndrăgit aici.

Dar joaca, și cîntecele, și risul! O, cît s-a mai ris aici! Copii veniți din felurite colțuri ale țării nu s-au cunoscut decît abia în tabără sau în tren, pe drum. Parcă ar fi fost însă prieteni din totdeauna. N-au să uite niciodată excursia la baraj, năvala aceea de ape năpustite în suvoaie din care se naște lumină și foc și energie, nici drumurile bătute pe poteci strecurate printre brazi și jnepeni și coloși de piatră, pînă sus, sus de tot, acolo în lumea norilor, a zărilor și vulturilor.

Acum citesc iar și iar adresele din carnețele, desfac mereu lungile panglici de peliculă, retrăiesc iar ultimele ceasuri din tabără. Aud iar șuieratul prelung al trenului, văd iar peronul rămas pustiu. De la curbă, înainte de tunel, au mai zărit o dată acoperișurile înalte ale taberei și batisatele au mai fluturat spre coasta aceea de pădure sau spre plaja care pînă ieri mai răsuna de strigătele voioase ale pionierilor:

„La revedere, tabără dragă!”
În alte gări, pe alte me-
leaguri de țară, purtătorii de

cravate roșii așteptați de părinți, de profesori și de prieteni, au coborât voioși și bronzăți, purtînd parcă în păr și în haine miresmele brazilor și ale mării, iar în suflete strălucirea amintirilor din vacanță. În drumul spre casă au întîlnit o veche prietenă: școala. Uneori, aceeași. Doar veșmintele îi sînt altele. Mai noi, mai curate, mai frumoase colorate. Alteori, chiar lîngă ea s-a ridicat — cît de repede! — alta mai înaltă, mai modernă, mai spațioasă.

Peste puțin timp aici se va auzi din nou larma obișnuită. Cu bluzele albe scrobite și călcate, cu flori — cred că la astfel de evenimente pot fi văzute cele mai multe flori — pionierii vor pătrunde din nou în clase puțin emoționați, dar plini de voioșie, se vor așeza în băncile noi, vor răsfoi noile cărți, vor intra în laboratoare unde răstimpul verii a adus de asemenea surprize, vor asculta vocile cunoscute și dragi ale profesorilor și vor începe noile lecții.

Începe un an nou de studiu. Și în zilele ce vor urma alte taine, alte lumi nebănuite se vor deschide aici în fața copiilor dornici să știe, să afle, să cunoască. Învățătorii și profesorii vor ști desigur să facă așa încît strălucirea comorilor culese în vacanță să se păstreze întregă în zilele de muncă ale anului școlar, ca fiecare să-și găsească locul unde va rămîne pentru toată viața, cimentîndu-se laolaltă cu noile cunoștințe, cu noile sentimente care vor îmbogăți mințile și sufletele copiilor.

„Bun găsit, iubită școală!”

R. PETRESCU

În pragul noului an școlar

Profesori și elevi au lăsat de parte marea și munții cu podoa-bele ce le-au încîntat privirile o vară întreagă. Încă nu s-au redeschis cursurile, dar nici unul din ei nu poate rămîne liniștit acasă. Copiii vin să se intereseze de obiectele de învățămînt pe care le vor studia anul acesta, de profesorii cu care vor învăța, de manuale. Iar profesorii... Cei mai mulți dintre ei se gîndesc intens la sarcinile noi izvorite pentru ei din documentele de partid și de stat: cum vor putea face ca lecțiile să fie mai strîns legate de viață, ca elevii să capete cît mai solide deprinderi de muncă practică, ce măsuri trebuie să ia pentru a preda la înălțimea cerințelor noul obiect de învățămînt „Agricultura”, cum vor putea ridica pe o treaptă mai înaltă munca de educare comunistă a școlărilor. Nu puțini sînt învățătorii și profesorii care, gîndind la toate acestea, au început încă din vară pregătirea pentru predarea disciplinei de care răspund. Și bine au făcut, căci revederea programelor, a manualelor, care în foarte multe cazuri sînt nou editate, îmbogățirea materialului ajutător predării și altele sînt cu deosebire necesare realizării unui învățămînt de calitate.

Se știe că programele de învățămînt sînt mereu descărcate de acele cunoștințe care au fost depășite de mersul înainte al științei și tehnicii, care nu mai corespund cerințelor actuale ale vieții. În schimb, sînt introduse în programe și manuale cunoștințe noi, cu o largă aplicativitate în viață. Ilustrativ în acest sens este îmbunătățirea programelor de fizică, matematică, chimie din școala de cultură generală, a programelor de la obiectele de profil din școlile tehnice de maiștri etc. Profesorii care simț marea răspundere ce o au în pregătirea pentru viață a tineretului studiază cu atenție în această perioadă programele

și noile manuale, se opresc îndelung asupra capitolelor și cunoștințelor nou introduse, chibzînd modalitățile prin care vor integra organic noile cunoștințe în ansamblul materiei.

Precum se știe, un interes deosebit a stîrnit în rîndul celor ce lucrează pe tărîmul școlii hotărîrea de a se introduce în școala de opt ani din mediul sătesc obiectul „Agricultura”. Constatările raionale ale cadrelor didactice, ca și cursurile speciale de pregătire, la care au participat aproape 7000 de profesori ce vor preda acest obiect, au scos în evidență hotărîrea pedagogilor de a face ca predarea agriculturii să corespundă pe deplin cerințelor științifice și pedagogice. Așa cum s-a arătat la consfăturile raionale, pentru buna desfășurare a lecțiilor de agricultură este absolut necesară colaborarea școlii cu gospodăria agricolă colectivă sau de stat din comună. Disponind de posibilități materiale și de specialiști, unitățile agricole socialiste pot ajuta școala în multe probleme — în organizarea activităților practice și chiar în alcătuirea programelor acestor activități, în procurarea de cît mai mult și mai variat material didactic legat de munca în agricultură, în orientarea lecțiilor și a activităților practice spre problemele ridicate pe prim plan de particularitățile economiei agrare din regiune, raion și localitate. Profesorii cu dragoste pentru munca lor se gîndesc de pe acum la toate acestea. Ei iau legătura cu conducerea gospodăriilor agricole colective și de stat, discutînd problemele în care vor avea să colaboreze, în care vor avea răspunderi comune.

Școala noastră nouă slujește viața. De aci și grija pe care trebuie s-o aibă profesorul pentru largă lui informare asupra problemelor pe care le ridică a-

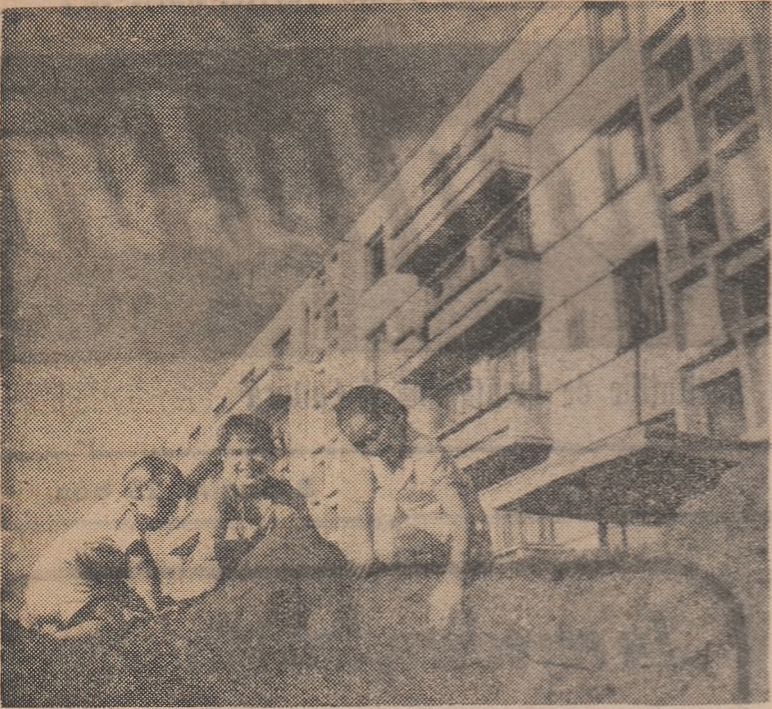
ceasta, asupra noilor cuceriri ale științei și tehnicii. A trecut de mult vremea cînd profesorul putea să prezinte în clasă aceleași cunoștințe pe care le-a predat și în urmă cu 10 sau 20 de ani. Copiii trăiesc acum într-un cu totul alt mediu decît în trecut. Ei află din cărțile ce le au la îndemîină, din discuțiile celor în vîrstă, din filme, multe date despre progresele științei, despre aplicațiile pe care le au în viață noile ei cuceriri. Evident, educatorul trebuie să fie astfel

(Continuare în pag. 2-a)

Ne stă bine în noile uniforme, nu-i așa?

Intr-unul din noile cartiere ale oraşului Ploieşti

Munca sindicală în sprijinul procesului de învăţămînt

La Şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale” s-a constituit cu un an în urmă un comitet sindical. Faptul acesta a contribuit mult la intensificarea muncii sindicale pe linia sprijinirii procesului de învăţămînt, permiţându-i să cuprindă mai uşor problemele de învăţămînt sub toate aspectele lor, să coordoneze şi să îndrume activitatea grupelor, să le ajute în stabilirea unor sarcini concrete, să mobilizeze pe toţi membri de sindicat la îndeplinirea sarcinilor profesionale. Pentru orientarea muncii sindicale spre sprijinirea procesului de învăţămînt s-au organizat consfăţuiri de muncă bine pregătite. Aşa a fost, de exemplu, consfăţuirea de la secţia serală cu tema „Cum sînt folosite cunoştinţele din producţie ale elevilor la lecţiile de matematică, fizică, chimie”. Referatul expus cu acest prilej a fost rodul muncii susţinute a unor profesori de specialitate, care s-au deplasat de multe ori la întreprinderile unde lucrează elevii şi au adunat un bogat material documentar. Atît referatul cît şi discuţiile care au urmat au oferit numeroase exemple concrete privind legarea teoriei de practică. Comitetul sindicatului a sprijinit, de asemenea, întocmirea tematicilor pentru orele de dirigienţă, a organizat interesanţe la ore, a iniţiat şi a sprijinit diferite activităţi pe linie cultural-educativă etc.

Pentru noul an şcolar, comitetul sindicatului nostru îşi propune să desfăşoare o activitate şi mai susţinută în ceea ce priveşte sprijinirea procesului de învăţămînt. Bunăoară comitetul îşi propune să intensifice ajutorul acordat profesorilor în ceea ce priveşte îmbunătăţirea predării. Se vor organiza în acest scop schimburi de experienţă pe linie metodică şi de specialitate. Co-

misile metodice vor fi ajutate în întocmirea planurilor de muncă, pentru ca acestea să prevadă nu numai expunerea unor referate cu conţinut metodic-ştiinţific ci şi lecţii deschise care să ducă la îmbogăţirea experienţei cadrelor didactice şi la ajutorarea în muncă a profesorilor tineri. Se vor organiza de asemenea consfăţuirii de producţie ale căror teme se vor referi îndeosebi la legătura dintre şcoală şi producţie.

Un loc important în preocupările noastre pe linia sprijinirii cadrelor didactice îl ocupă activitatea educativă. Valorificînd experienţa celor mai buni diriginţi, comitetul sindicatului va organiza discuţii privind educarea elevilor în spiritul dragostei de patrie, al unei atitudini juste faţă de muncă, închegarea colectivului de elevi etc.

Lărgindu-şi activitatea cultural-educativă, chemată şi ea să vină în sprijinul muncii de instruire şi educare desfăşurate de profesori, comitetul sindicatului va organiza pentru aceştia vizionări de spectacole de teatru şi filme legate de programa de limbă şi literatură română, de istorie, de socialism ştiinţific, cît şi de problemele majore ale vieţii noi, care îşi găsesc răsunet în viaţa şi munca elevilor. Se vor organiza mai multe vizite la muzeele şi expoziţiile din Capitală, se va da şi mai mare atenţie funcţionării bibliotecii, se vor organiza seri literare şi muzicale, mai multe excursii.

Îndreptîndu-ne activitatea în aceste direcţii vom căuta să facem din munca sindicatului un sprijin permanent şi eficient al procesului de învăţămînt.

Prof. PETRU D. POPESCU
membru în comitetul sindicatului de la Şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale” — Bucureşti

Bibliografie

A apărut revista **NATURA** seria Geografie-Geologie, nr. 4 din 1962

Revista cuprinde editorialul „Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. şi regiunile economice ale U.R.S.S.”. Sînt publicate de asemenea articolele: **I. Sandru**: Cîteva consideraţii pe marginea lucrărilor geografice moldoveneşti din sec. al XVIII-lea, **Şt. M. Stoienescu**: Evoluarea regimului climei şi a resurselor climatice ale teritoriului R. P. Romîne, **V. Mihăilescu**: Ialta, Soci, Batumi — impresii din călătoria organizată de Societatea de Ştiinţe Naturale şi Geografie, **D. Paraschiv**: O captare recentă în apropiere de Piteşti.

La rubrica „Metodică” se publică articolele: **I. Ştefănescu**: Agricultură R.P.R. — cifre şi fapte, **M. Iancu**: În ajutorul candidaţilor la concursul de admitere în facultăţile de geologie-geografie, ştiinţe naturale-geografie, secţiile

I. Bojoi: Itinerar de excursie geografică şi drumeţie în Carpaţii Orientali, **A. Braed** şi **N. Ionescu**: Itinerariile de excursii şcolare în sud-estul ţării, **Al. Savu** şi **Felicia Nana**: Zăcămintul de fier de la Căpuşu Mic — Cluj.

Revista cuprinde de asemenea rubricile „Pe harta lumii”, „Cronică”, „Recenzii”, „Calendar”, „Din activitatea S.S.N.G.”.

Deosebit de utilă pentru profesori este Harta politică a Africii, publicată în acest număr al revistei. De asemenea, revista vine în ajutorul profesorilor de geografie chemaţi să studieze orizontul local în scopul de a contribui la rezolvarea diferitelor probleme ale economiei agricole locale şi regionale, prin publicarea în supliment a unor îndrumări pentru cercetarea proceselor fizico-geo-

Concurs pentru elaborarea unor manuale şcolare

În vederea asigurării învăţămîntului de cultură generală cu manuale care să aibă un ridicat nivel ideologic, ştiinţific, pedagogic şi artistic-literar, Ministerul Învăţămîntului instituie, prin Editura Didactică şi Pedagogică, un concurs pentru elaborarea următoarelor manuale şcolare:

1. Limba română (citire şi gramatică) cl. II, 240 pagini dactilografiate, 100 ilustraţii, termen de predare la 25. IV. 1963.
2. Limba română (citire şi gramatică) cl. III, 280 pagini dactilografiate, 70 ilustraţii, termen de predare la 25. IV. 1963.
3. Antinena cl. I, 45 pagini dactilografiate, 220 ilustraţii, termen de predare la 25. IV. 1963.
4. Aritmetica cl. II, 120 pagini dactilografiate, 130 ilustraţii, termen de predare la 25. IV. 1963.
5. Limba română (citire şi gramatică) cl. VIII, 380 pagini dactilografiate, 50 ilustraţii, termen de predare la 25. IV. 1963.
6. Geometria cl. VIII, 80 pagini dactilografiate, 120 ilustraţii, termen de predare la 25. IV. 1963.
7. Algebra cl. VIII, 200 pagini dactilografiate, 30 ilustraţii, termen de predare la 25. IV. 1963.
8. Fizica cl. VIII, 190 pagini dactilografiate, 200 ilustraţii, termen de predare la 25. IV. 1963.
9. Chimia cl. VIII, 180 pagini dactilografiate, 100 ilustraţii, termen de predare la 25. IV. 1963.
10. Elemente de analiză matematică cl. XI reală, 300 pagini dactilografiate, 180 ilustraţii, termen de predare la 25. IV. 1963.

La concurs pot participa cadre didactice din învăţămîntul de cultură generală şi din învăţămîntul superior oameni de ştiinţă, specialiştii, precum şi alte persoane cu preocupări în domeniul învăţămîntului.

Manualele pentru clasele I-III scoase la concurs se vor elabora pe baza programelor şcolare pentru clasele I-IV, ediţia 1962. Manualele pentru clasa a VIII-a vor fi elaborate pe baza proiectelor de programe publicate în cele două volume ale lucrării „Şcoala de 8 ani în Republica Populară Română”. Manualul „Elemente de analiză matematică” pentru clasa a XI-a reală se va elabora pe baza programei şcolare în vigoare la data publicării concursului. Toate programele menţionate se găsesc în şcoli şi la secţiile de învăţămînt raionale, oraşeneşti şi regionale din ţară.

Volumul fiecărui manual este

indicat în număr de pagini — text dactilografiat.

Termenul de predare prevăzut mai sus este data maximă pînă la care se primesc manuscrisele de către editura. Lucrările pot fi înaintate editurii şi înainte de acest termen. Lucrările prezentate la concurs după expirarea acestui termen nu vor fi luate în considerare. Termenul de predare a lucrărilor expediate prin poştă va fi considerat data de expediţie (ştampila poştală) a coletului, termen ce va expira la orele 24 ale zilei de închidere a concursului.

Manuscrisele (texte şi ilustraţii) vor fi trimise pe adresa Editurii Didactice şi Pedagogice, la sediul său central din Bucureşti, str. Spiru Haret nr. 12, cu menţiunea: „Pentru concursul de manuale”. Pe manuscris se va trece numai pseudonimul sau motto-ul ales de participantul la concurs.

Manuscrisele vor fi însoţite în mod obligatoriu de un plic închis şi sigilat de autor, în care se vor indica: numele, adresa autorului, pseudonimul sau motto-ul ales.

În cazul cînd lucrările se trimit prin poştă, expeditorul va trece pe colet şi pe buletinul de expediţie, în locul numelui său, pseudonimul sau motto-ul ales, cu indicaţia „Post-restant”.

Fie că lucrările pentru concurs sînt preluate personal la registratura Editurii, fie că sînt expediate prin poştă, ele vor fi înregistrate la Editura Didactică şi Pedagogică sub pseudonimul sau motto-ul ales de autor.

Textele manuscriselor prezentate la concurs se vor preda dactilografiate în 5 exemplare, fiecare exemplar avînd ilustraţiile în numărul indicat mai sus.

Manuscrisele dactilografiate vor avea paginile de cca. 31 rînduri a 65 semne fiecare rînd (aproximativ 2000 semne pe pagină), iar versurile maximum 30 pe o pagină. Fiecare exemplar va cuprinde toate elementele necesare înţelegerii textului: ilustraţii (schiţe), planşe, diagrame, scheme, tablouri sinoptice etc.; acestea nu intră în numărul de pagini dactilografiate.

Pentru materialul ilustrativ care urmează a fi reprodus din albume, enciclopedii, tratate, autorii vor da indicaţii precise asupra sursei. Desenele din manualele de matematică, fizică, chimie vor fi executate de autori cu toată exactitatea.

Formulele din manuale vor fi alcătuite cu rigurozitate ştiinţifică şi scrise conform Stas-urilor în vigoare, folosindu-se terminologia ştiinţifică consacrată.

Manualele vor cuprinde, după caz, exerciţii şi probleme, lucrări de laborator, studii gramaticii, texte literare etc. cerute de programa respectivă în vigoare.

La toate manualele autorii

vor avea în vedere rolul important al acestora în educarea comunistă a elevilor. De aceea, conţinutul manualelor (atît textul cît şi ilustraţiile) trebuie să fie just orientat din punct de vedere ideologic şi ştiinţific, să scoată în evidenţă trecutul glorios de luptă al poporului nostru şi în mod deosebit realizările măreţe obţinute de el sub conducerea Partidului Muncitoresc Român în perioada contemporană, să răspundă cerinţelor pedagogice, să fie atrăgător şi convingător prin faptele expuse şi prin argumentarea lor, să se adreseze imaginaţiei şi voinţei copiilor, să-i îndemne la acţiuni pozitive. Manualul trebuie să fie unitar, clar, accesibil elevilor, ideile să se succedă logic, spre a fi uşor înţelese şi reproduse de copii; ideile principale să se desprindă cu uşurinţă de cele secundare. Totodată, manualul trebuie să fie scris într-o formă literară, plăcută, cu propoziţii şi fraze clare şi cu un vocabular ales cu grijă; să constituie un model de limbă literară.

Pentru manuscrisele manualelor şcolare reuşite la concurs se vor acorda premii şi menţiuni după cum urmează:

manuale de la clasa I pînă la clasa a IV-a: un premiu I de lei 6000, un premiu II de lei 4.500, un premiu III de lei 300;

manuale de la clasa a V-a pînă la clasa a VIII-a: un premiu I de lei 8.000, un premiu II de lei 6000, un premiu III de lei 4000;

manuale de la clasa a IX-a pînă la clasa a XI-a: un premiu I de lei 10.000, un premiu II de lei 8000, un premiu III de lei 6000; un număr de 3—5 menţiuni pînă la o valoare de lei 2.000 fiecare.

Pe lîngă premiile de mai sus, autorii manualelor premiate la concurs vor primi, în cazul editării lucrărilor respective, şi drepturile de autor convenite în baza contractelor ce vor fi încheiate cu Editura Didactică şi Pedagogică — conform normelor aprobate prin H.C.M. nr. 632 din 1957.

Rezultatele concursului vor fi publicate de Editură prin presă şi reviste de specialitate.

Manuscrisele nepremiate la concurs pot fi restituite autorilor la cererea acestora, în termen de cel mult un an.

Manuscrisele premiate, fie că sînt sau nu editate, nu se restituie autorilor. Ele rîmîn în arhiva Editurii Didactice şi Pedagogice şi vor putea fi publicate ori cînd, cu respectarea drepturilor de autor.

Concursul pentru elaborarea manualelor şcolare indicate mai sus începe la data publicării prezentei comunicări. Participarea la concurs se face fără nici o înscriere, cu respectarea clauzelor arătate.

În pragul noului an şcolar

(Urmare din pag. 1)

pregătit încît să poată da răspuns întrebărilor pe care şi le pun şcolarii de azi, să le poată dezvolta gustul pentru investigaţie, setea de a cunoaşte, să le dea o pregătire la nivelul cerinţelor vieţii. De aceea, gîndind la munca pe care o vor desfăşura în noul an şcolar, învăţătorii şi profesorii ştiu că de pe masa lor de lucru nu pot să lipsească lucrările noi de specialitate, revistele şi ziarele.

În desfăşurarea muncii şcolare sub toate aspectele ei este necesar să se aibă în vedere experienţa bună din anul trecut, experienţă analizată pe larg cu ocazia consfăţuirilor raionale ale cadrelor didactice. În aceste zile pedagogii îşi răsfoiesc caietele de notiţe de la consfăţuirii, de la şedinţele comisiilor metodice şi ale cercurilor pedagogice. Sînt multe lucruri subliniate de două ori în aceste carnet: metode folosite de profesorii fruntaşi pentru a-i învăţa pe elevi să judece fenomenele naturii şi societăţii în lumina legilor dialecticii materialiste, procedee de organizare a excursiilor care dau rezultate foarte bune etc. Este o datorie a fiecărui învăţător şi profesor

ce a socotit bun în activitatea unităţii în care lucrează, în activitatea celorlalte şcoli şi să vină cu propuneri judicioase la conducerea şcolii. Planul de muncă anual trebuie să izvorască tocmai din astfel de propuneri şi sugestii. Cu cît se va ţine seama, la alcătuirea lui, de propunerile învăţătorilor şi profesorilor, cu atît mai valoros va fi acest plan.

În aceste zile aţi observat desigur, în cancelarie, printre figurile cunoscute ale colegilor, şi cîteva chipuri noi, tinere, exprimînd dorinţa de a munci, de a înfăptui cît mai multe. Sînt cadrele didactice abia ieşite de pe băncile şcolii. Avem datorită să facem ca visurile lor din anii şcolarităţii să nu se spulberă în faţa unor greutăţi mărunte, inerente începutului. Să ne apropiem cu căldură de tinerii noştri colegi, să-i familiarizăm cu şcoala în care vor munci, cu colectivul ei de profesori şi elevi, să-i îndrumăm în ceea ce au de făcut şi să le arătăm cum să se descurce încă din primele zile de şcoală. Să-i învăţăm să nu se descurajeze la primul succes, ci să persevereze şi să muncească permanent pentru desăvîrşirea pregătirii lor profesionale, căci în aceasta stă „secretul” unei munci pedagogice de calitate. A-

nerse se vor simţi „mai la ele acasă” din prima zi de şcoală. Pe de altă parte învăţătorii şi profesorii tineri trebuie să preţuiască strădaniile cadrelor didactice viitoare de a-i ajuta să primească cu drag şi modestie ajutorul lor.

Toate forţele şi toată pricepera noastră trebuie concentrate pentru a obţine în acest an rezultate şi mai bune în munca şcolară. În fiecare compartiment al vieţii se cer înfăptuirii demne de epoca pe care o trăim. Cu atît mai mult se cer astfel de înfăptuirii cînd este vorba de formarea oamenilor, a celor ce vor trebui să ducă pînă la cele mai mari înălţimi edificiul început în anii noştri. Un copil bine pregătit şi educat va fi desigur un om de nădejde pentru societatea în care trăieşte, poate chiar o comoară de nepreţuit. Aceasta presupune însă o muncă plină de abnegaţie, de dragoste pentru tineretul patriei. Să ne pregătim astfel pentru deschiderea noului an şcolar încît din prima zi de şcoală să nu avem întrebări a ne pune, să ştim precis ce avem de făcut. Încă din prima zi fiecare şcoală să fie un vas cu buni marinari, condus cu precizie, care înaintează fără ocoliri şi rătă-

În strînsă legătură cu munca marilor gospodării agricole

Sarcina de a preda noul obiect „Agricultura” introdus din anul acesta în școala de cultură generală de la sate, ridică în fața cadrelor didactice de specialitate o serie de probleme importante legate de respectarea cerințelor programei, de cât mai buna pregătire a elevilor pentru viitoarea lor muncă pe ogoarele socialiste.

Pentru mine, ca și pentru toți colegii mei, cursul de pregătire pe care l-am urmat în vara aceasta a însemnat un ajutor foarte prețios, deoarece mi-a arătat direcțiile principale spre care trebuie să-mi orientez munca în anul școlar ce va începe în curând. Am trecut, îndată după terminarea cursului, la studierea amănunțită a programei și la alcătuirea planificării, căutând să-mi organizez lecțiile din cadrul unei anumite teme în anotimpul cel mai prielnic.

Pentru ca lecțiile și aplicațiile practice să-i înarmeze pe elevi cu cunoașterea metodelor agrotehnice înaintate folosite în marea agricultură socialistă, voi căuta să folosesc cât mai multe exemple din gospodăria colectivă din localitate, cât și din celelalte gospodării cu experiență bogată din regiunea noastră. În legătură cu cultivarea plantelor de cîmp le voi arăta elevilor rezultatele obținute de gospodărie în culturile de porumb irigate, comparându-le cu rezultatele pe care le dau culturile neirigate. În cadrul aceluiași capitol le voi face cunoscute elevilor o serie de metode noi de muncă, așa cum ar fi, de exemplu, înlocuirea dezmiriștitului cu arătură adîncă progresivă, metodele de obținere a hibridurilor simpli și dubli la cereale etc. Voi arăta de asemenea rezultatele obținute de gospodăriile care experimentează anumite metode noi de cultivare a plantelor, bunăoară rezultatele pe care le-a dat experimentul realizat în regiunea noastră în ceea ce privește cultura porumbului tratat cu erbicide, care nu mai necesită prașile.

În lecțiile și activitățile practice legate de lucrările de toamnă voi atrage atenția elevilor asupra metodelor de întreținere a culturilor de toamnă și de protejare a culturii de grâu împotriva gerurilor.

Lecțiile din cadrul capitolului privitor la cultura plantelor furajere voi căuta să le documentez cu exemple din practica gospodăriilor de stat din regiune, indicîndu-le elevilor metodele noi introduse de acestea, cum ar fi de exemplu cultura în rînduri alternative a trei sau mai multe

plante de nutreț în combinație, ca și combinația cel mai des folosită — porumbul furajer cu soia.

În ceea ce privește studiul legumiculturii acesta se va baza pe cunoașterea metodelor de irigare și a mijloacelor de adaptare a culturii legumelor pe terenurile regiunii noastre.

Îmi propun să dau o deosebită atenție studiului viței de vie, a cărei cultură este larg extinsă în regiune. În cadrul culturilor locale, cât și la stațiunea experimentală de la Basarabi, elevii vor putea cunoaște metoda de cultivare a viței în terase, metodă ce va fi extinsă în întreaga regiune. De asemenea, ei vor putea cunoaște însușirile noilor soiuri introduse în cultură, cât și metodele și tehnica de altoire.

Cu prilejul practicii în gospodăria agricolă locală, ca și în cadrul vizitelor la alte gospodării din raion voi atrage atenția elevilor asupra modului de acclimatizare a pomilor fructiferi la specificul terenului și climatului, regiunii. Le voi arăta, de exemplu, că simburtoasele se dezvoltă aici în bune condițiuni, din care cauză avem în regiune culturi întinse de piersici de cea mai bună calitate.

Voi căuta să stăruie în mod deosebit asupra lecțiilor privitoare la zootehnie, în cadrul cărora îmi propun să mă opresc mai mult asupra metodelor noi de furajare a vacilor în scopul unor producții sporite de lapte, cât și asupra instalațiilor moderne în care sînt ținute animalele în vederea obținerii unui maximum de produse.

În predarea lecțiilor referitoare la utilajul și uneltele agricole voi solicita ajutorul inginerului de la S.M.T. spre a da elevilor explicațiile necesare cunoașterii mașinilor agricole și a modului lor de funcționare, iar în predarea lecțiilor privind organizarea întreprinderilor socialiste voi folosi ca material de bază planul de producție și modul de organizare a G.A.C. din localitate.

Legînd lecțiile și lucrările practice de activitatea marilor unități agricole socialiste, folosind în predare experiența înaintată a gospodăriilor din regiunea noastră, voi căuta să le formeze elevilor cunoștințe și deprinderi temeinice de muncă, dezvoltîndu-le în același timp interesul și dragostea pentru agricultura noastră socialistă.

Prof. ANA BUHANCA
Școala medie din Techirghiol
regiunea Dobrogea

Micii naturaliști de la Palatul pionierilor din Capitală discutînd despre soiurile de struguri

Cu hotărîrea de a munci cit mai bine

Fiecare nou an școlar oferă profesorului posibilitatea de a ridica pe o nouă treaptă calitatea muncii sale. Vacanța de vară care desparte un an de altul îi dă răgazul să mediteze la realizările dobîndite, să aprecieze mijloacele care l-au dus la ele, să-și dea seama care anume laturi ale activității sale au făcut ca rezultatele să nu fie întotdeauna cele dorite și să-și facă proiecte în legătură cu munca din anul școlar ce urmează.

Asemeni altor numeroși profesori m-am pregătit și eu pentru a asigura lecțiilor și întregii mele activități la catedră încă din primele zile de școală o reușită cit mai deplină.

Pentru a fi la curent cu noile probleme ale predării gramaticii, de pildă, am revăzut seria de articole din „Școala” cu tema „Cum se predă gramatica în școală”, am consultat articolele din publicațiile de specialitate, lucrările privitoare la istoria limbii romîne, de Al. Rosetti și Boris Cazacu etc.

Mi-am propus ca în predarea gramaticii la clasa a VIII-a să urmăresc în primul rînd recapitularea și sistematizarea cunoștințelor dobîndite de elevi anterior pentru consolidarea deprinderilor ortografice și de punctuație, iar în al doilea rînd adîncirea și lărgirea orizontului de cunoștințe gramaticale prin abordarea unor noi aspecte ale acestei discipline. Am hotărît să planific conținutul orelor de gramatică numai după ce voi fi cunoscut nivelul clasei, căutînd astfel ca încă de la început să completez lacunele constatate și să înlătur confuziile.

Lecțiile de gramatică vor consta din exerciții aplicative: analize gramaticale, dictări, compuneri, în cadrul cărora voi angaja cu clasa discuții legate de două-trei probleme de fonetică, morfologie sau sintaxă. Mă voi strădui însă să nu rup niciodată aceste probleme, ci să le tratez în strînsă imbinare, așa cum se întîlnesc în realitate. Pentru aceasta voi porni de fiecare dată, atunci cînd voi lucra pe texte, de la analiza sintactică, pentru a încadra cuvîntul în categoria morfologică pe care o capătă în frază. Voi planifica și lecții de recapitulare a unor probleme teoretice, ca declinarea, conjugarea, felul subordonatelor etc., folosind scheme și organizînd apoi aplicații practice.

Îmi propun să consolidez în cadrul fiecărei lecții deprinderile de punctuație ale elevilor și cunoștințele lor asupra normelor ortografice, insistînd permanent și asupra ortoepiei, prin combaterea regionalismelor și a pronunției defectuoase. Aceasta trebuie să ducă la o pronunție literară, la însușirea noțiunilor de bază privind structura gramaticală a limbii, la educarea simțului de autocontrol al elevilor.

Textele folosite la analizele gramaticale le voi lua din comoră noastră folclorică, din cele mai valoroase creații ale literaturii clasice și contemporane, din documentele de partid și de stat. Voi folosi mai puțin versurile întrucît aici construcțiile sînt mai complexe, mai dificile, acordînd prioritate extraselor din proza literară și urmărind ca exemplele să ilustreze anumite probleme de limbă, dar să aibă și o valoare educativă. Îmi propun să nu folosesc prea larg culegerile de texte existente pentru analiză gramaticală, pentru a nu-i împinge pe elevi la exemple stereotipe. De aceea am selectat eu însumi texte adecvate diferitelor probleme de limbă urmărite la lecții.

Interesul pentru însușirea limbii literare de către elevi va fi asigurat numai dacă voi reuși să conluerez într-un front comun cu toți profesorii școlii, indiferent de specialitate. Pe linia aceasta se va continua ceea ce s-a început încă din anii precedenți: grija tuturor profesorilor pentru ca expunerile elevilor să fie corecte, literare, cursive, urmărirea regulată a felului cum se exprimă elevii în scris la teze, în lucrările curente etc.

Desigur, m-am pregătit din vreme și pentru orele de literatură. Călăuzindu-mă după sarcinile trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. lucrătorilor din domeniul ideologiei și culturii, voi căuta ca în cadrul orelor de literatură să dezvolt dragostea elevilor pentru patrie, pentru popor, mîndria pentru realizările dobîndite de acesta sub conducerea partidului.

Pentru buna desfășurare a orelor de literatură, pe lîngă manualele didactice voi folosi ca material bibliografic studii critice despre scriitori și materialele apărute în revistele literare cuprinzînd concluziile trase pe marginea discuțiilor despre genul scurt, reportaje etc. Îmi vor fi de un real folos culegerea de studii de literatură romînă de Paul Cornea, care aduce mate-

riale noi în legătură cu dezvoltarea literaturii romîne de la sfîrșitul secolului al XVIII-lea, începutul secolului al XIX-lea și cu scriitorii epocii de la 1848, volumul de cronici literare al lui Ion Vitner, articolele apărute în „Contemporanul” și „Luceafărul” cu privire la simbolism, la critica lui Gherea, la curentul modernist și mai ales volumul Ilenei Vrancea „Tradiții ale criticii literare marxiste din România între 1930-1940”, volum care aduce extrase valoroase din presa condusă de partid: „Bluze albastre”, „Manifest”, „Proletarul”, „Era nouă” etc.

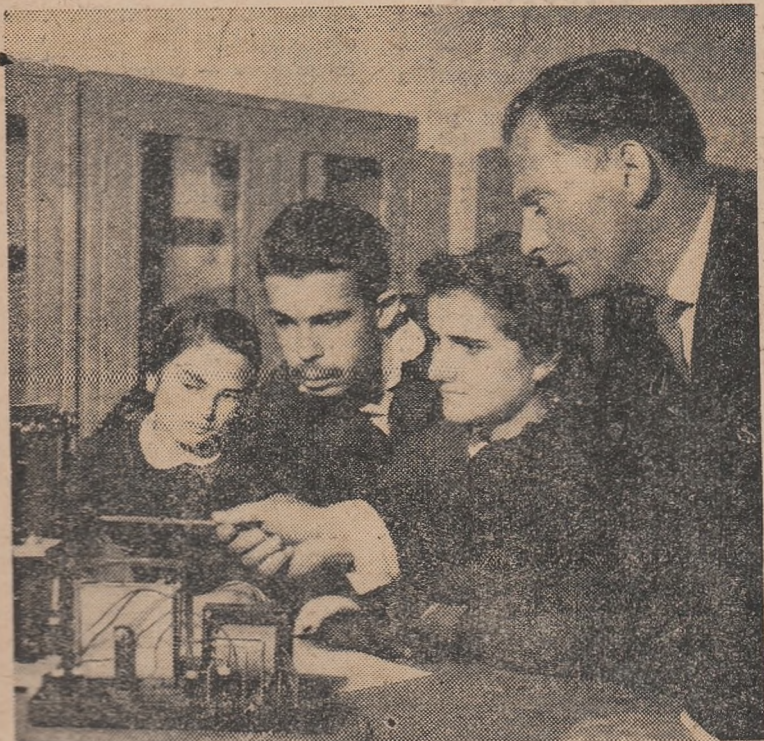
În predarea noțiunilor de teorie a literaturii și de istorie a literaturii clasice și contemporane voi pune accent pe cunoașterea temeinică a operei literare, atît din punctul de vedere al conținutului ideologic cit și al realizării artistice, determinînd pe elevi să releve legătura dintre operă și baza economică a societății în care a apărut și îndrumîndu-i să înțeleagă legătura indestructibilă dintre conținut și mijloacele artistice folosite. În ore speciale mă voi referi la limba literară și la tehnica de compoziție din creațiile unor scriitori ca Eminescu, Sadoveanu, Arghezi.

Îmbinînd analiza literară din clasă cu munca independentă voi recomanda elevilor studii de critică și articole apărute în reviste și ziare, care îi vor ajuta să înțeleagă mai bine creațiile valoroase ale marilor noștri clasici și ale scriitorilor contemporani, care reflectă în imagini vii viața clocotitoare de azi și mărețele realizări obținute de poporul muncitor călăuzit de partid.

Ca tematică a cercului de literatură îmi propun studii de sinteză a unei perioade sau epoci literare, ca și studii monografice asupra unor scriitori, care să completeze materialul studiat. Voi discuta de pildă cu elevii la cercul de literatură teme ca „Lupta dintre curentele realist și antirealist în perioada dintre cele două războaie mondiale”, „Lupta comuniștilor oglindită în literatură”, „Problematika literaturii noastre după 23 August 1944” etc.

Dorînd ca noul an școlar să însemne un pas înainte în pregătirea elevilor mei, îl încep cu hotărîrea de a munci cit mai bine pentru atingerea acestui scop.

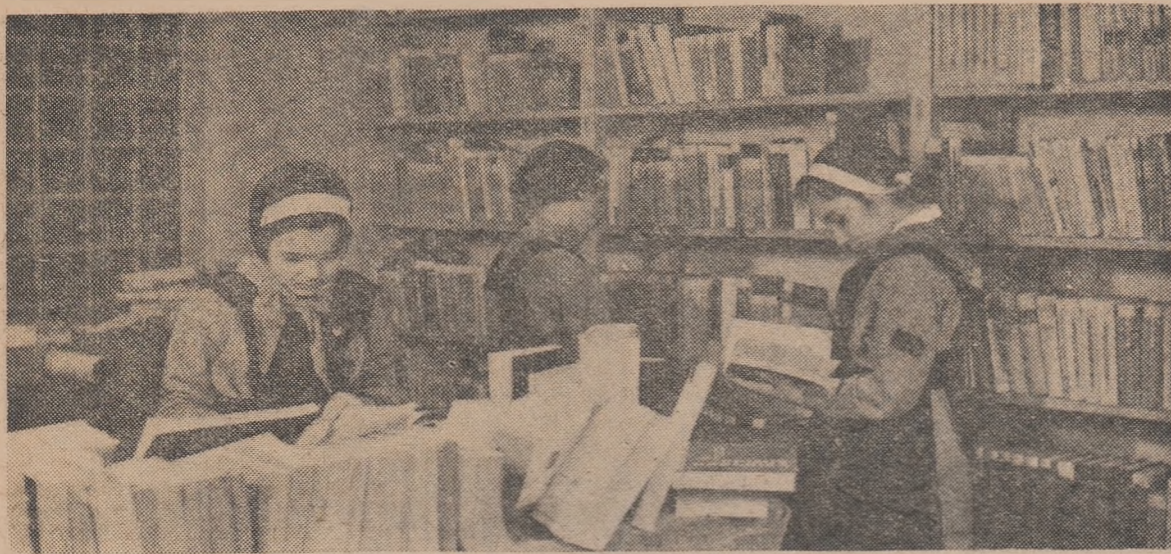
AURELIA ZAHARIA
Școala medie nr. 2
Constanța

Bine vîlnite, laboratoarele școlilor creează elevilor condiții bune de a aprofunda cunoștințele teoretice

PROIECTELE NOASTRE

In biblioteca școlii medii „M. Sadoveanu” din Capitală.

Grija pentru scrisul elevilor

Programa școlii de 8 ani acordă mai multă atenție formării și dezvoltării scrisului elevilor, atât prin introducerea caligrafiei ca materie de învățămînt, cât și prin mai justa distribuire a exercițiilor de scriere, de ortografie, de gramatică și compunere. De aceea, în cursul anului școlar încheiat s-au obținut rezultate mai bune în formarea deprinderilor scrisului la copiii din clasele mici, ce și în dezvoltarea și perfecționarea acestor deprinderi la elevii claselor mai mari.

Grija față de scrisul elevilor s-a manifestat la începutul anului școlar prin urmărirea și analizarea, în cadrul comisiilor metodice, a problemelor legate de formarea treptată a scrisului elevilor, pentru ca acesta să fie corect din punct de vedere gramatical, ordonat, caligrafic, frumos, citet.

La școala din Vidra, raionul Giurgiu, s-au obținut rezultate deosebit de bune în această privință. Învățătorii și profesorii din această școală au ținut seama în munca lor de fazele prin care în mod normal trece un copil în însușirea și dezvoltarea scrisului. Ei au acordat o atenție sporită momentelor de trecere la scrierea pe caietul obișnuit (dictando) ca și trecerii de la clasa a IV-a la clasa a V-a.

În clasele I-II o deosebită atenție s-a dat deprinderii de a respecta forma și proporția literelor, direcția înclinării lor, aspectului estetic al caietului și a fiecărei pagini.

O preocupare importantă a colectivului de cadre didactice în legătură cu formarea scrisului a fost corectarea caietelor. Pe cînd la clasele mici corectarea s-a făcut mai ales în prezența elevilor, începînd cu efectuarea repetată a gestului necesar, la clasele mai mari corectarea a avut loc mai ales în absența elevilor. În cauză că timpul nu permitea de cele mai multe ori efectuarea corecturilor pe loc, în clasă această corectare a fost urmată însă întotdeauna de discutarea greșelilor tipice cu întreaga clasă și, în unele cazuri, individual.

La clasele a III-a și a IV-a s-au urmărit aspectele noi care apar în dezvoltarea scrisului — începutul unui scris individual. S-a dat tot mai mare pondere compunerilor, fără a se neglija copierile. În același timp s-au aplicat măsuri pentru a nu produce o grabire necorespunzătoare a acestei faze. Astfel, caietul de tip III a fost folosit la toate materiile și ca maculator s-au evitat dictările cu prilejul luării notițelor și s-a folosit cit mai mult tabla, cadrele didactice avînd grijă să scrie caligrafic, pentru a oferi copiilor adevărate modele de scriere.

Dificultățile pe care le întâmpină elevii la trecerea din clasa a IV-a în clasa a cincea

se pot preveni — și noua programă a școlii urmărește acest lucru — printr-o serie de procedee și măsuri didactice luate încă în clasele a III-a și a IV-a. Așa s-a procedat la școala din Vidra.

În trimestrul al III-lea, la clasa a III-a s-a introdus caietul obișnuit, însoțit de un maculator liniat. La clasa a IV-a s-au făcut treptat exerciții de luare a notițelor în clasă, s-a introdus maculatorul neliniat, s-au folosit scheme grafice pe tablă care să ajute în sistematizarea notițelor scrise. În același timp s-au aplicat procedee de scriere rapidă pe bază de dictare.

Este necesar să se analizeze în cadrul fiecărei școli condițiile concrete și situația trecerii pragului între clasa a IV-a și clasa a V-a. Scrisul elevilor poate suferi o regresivitate, uneori gravă, din cauza supraîncărcării cu teme pentru acasă, din cauza folosirii dictărilor la diferite materii de învățămînt, din cauza lipsei de îndrumare în ceea ce privește luarea notițelor, care trebuie să fie esențiale, prezentate sistematic și relativ puține și, în sfîrșit, din cauza insuficienței preocupării pentru verificarea, corectarea și discutarea greșelilor de scriere, nu numai la lecțiile de română sau de caligrafie, ci la toate lecțiile.

Mai sînt cazuri cînd nu se controlează în suficientă măsură maculatoarele — în timpul cînd elevii notează sau și după ce au scris notițele. Evidența erorilor de scriere, sarcină care revine mai ales profesorilor de limba și literatura română, nu este încă pretutindeni pusă la punct, iar urmărirea metodică a lichidării acestor erori nu cuprinde încă toate cazurile.

Se pot constata mai multe feliuri de scriere la unul și același elev — iar aceasta se vede ușor din comparația caietelor elevului. În caietul de caligrafie se respectă forma literelor, proporțiile, legătura între litere etc.; de această situație se apropie și caietul de dictări la limba română. În caietele de teme pentru acasă crește frecvența greșelilor din cauza neatenției, din cauza necunoașterii problemelor, din cauza lipsei de exerciții, din cauza incapacității de a aplica cele învățate etc. Cele mai multe erori apar în caietele de însemnări în clasă (maculatoarele). Ele sînt rezultatul grabei, al neatenției, al unor cunoștințe și priceperi neconsolidate.

Credem că un procedeu recomandabil în asemenea situații este să se compare diferite caiete în fața elevilor analizîndu-se împrejurările și modul în care s-a efectuat tema sau exercițiul respectiv. Acest procedeu s-a aplicat cu rezultate bune la clasele a V-a și a VI-a ale Școlii de 8 ani din Vidra. Compararea caietelor poate să ajute pe elev să înțeleagă efectele

neatenției, ale executării mecanice a unei lucrări independente, utilitatea exercițiului, importanța practică a problemei, ca și faptul că scrisul corect impune să se respecte în mod conștient poziția indicată la scris și respectarea regulilor ortografice și caligrafice.

Din rezultatele obținute de școlile frunțase s-a putut vedea că succesul este asigurat acolo unde se lucrează unitar, pe baza cunoașterii psihologiei copilului și respectînd exigențele programei.

Pentru bunul mers al muncii în anul școlar ce începe se impune, credem, ca de la începutul anului școlar să se facă o analiză a scrisului elevilor la toate clasele, pentru a se cunoaște principalele erori și frecvența lor pe clase și a se putea trece apoi la aplicarea sistematică și stăruitoare a metodelor și procedeelelor indicate fiecărei faze în formarea și dezvoltarea unui scris cit mai îngrijit și corect al elevilor.

Se impune ca îmbunătățirea continuă a scrisului elevilor să fie o preocupare importantă în procesul de învățămînt.

I. LUPU și T. LEONESC

Cu cartea pe bancă

Discutam odată cu elevii clasei a VII-a, într-o oră de dirigiență, tema „Cinstea, una dintre trăsăturile morale ale comunistului”. Ei au dat atunci numeroase exemple de cinste, pe care le cunoscuseră direct sau le auziseră de la părinții lor. Unul mi s-a părut mai valoros.

„Tovarășe diriginte — mi-a spus un elev — tata mi-a povestit că ieri a primit chenzina și că la el în fabrică nu s-a mai făcut plata la ghișeu la casierie. Pe o masă erau așezate plicurile tuturor celor din secție. Fiecare venea, își lua plicul sau și pleca. Și știți, tovarășe diriginte, nu a fost nici o reclamație. Nimeni nu s-a atins de plicul altuia”.

Am folosit larg în discuție acest exemplu. Elevii au făcut pe marginea lui multe comentarii privind etica omului societății comuniste. În concluzie am cerut elevilor să dea și ei, la rîndul lor, dovadă de cinste, de corectitudine. Nu după mult timp mi-am putut da seama că discuția pe care am avut-o cu elevii n-a rămas fără urmări.

Era ora lucrării scrise trimestriale. Pregătindu-și cele necesare pentru lucrare, elevii s-au arătat surprinși că n-am cerut celor ce aveau încă manualele pe bancă să le ridice și să le pună în ghiozdan. Le-am spus atunci: „Cred că nu este numai decît necesar să strîngeți manualele. Am încredere în voi, socotesc că ați înțeles ce înseamnă cinstea. Puteți lăsa cărțile pe

RĂSPUNSURI COMPLETE

È un fenomen frecvent să înțîlnim la elevi tendința de a da răspunsuri pe jumătate formulate, adesea chiar monosilabice, ei presupunînd restul de la sine înțeles, aproape inutil a mai fi exprimat. Dar asemenea răspunsuri la întrebările noastre în primul rînd nu ne dau garanția că elevii au înțeles și știu bine totul, iar apoi îi deprind cu neglijența în vorbire, împrejurare favorabilă pentru tot felul de greșeli. Ivindu-mi-se asemenea situații în munca mea de predare a gramaticii la clasele V-VII, am căutat insistent căile prin care să le pot înlătura.

În primul rînd, conștient de caracterul abstract și rigid al unor noțiuni de gramatică, m-am străduit să dau elevilor explicații largi, însoțite de multe exemple la fiecare categorie, oprindu-mă în special asupra chestiunilor mai complicate, cum ar fi declinarea substantivelor și pronumelor sau conjugarea verbelor. Încă de la definiția declinării, de exemplu, pe care am dedus-o împreună cu elevii, am făcut o completare menită să le atragă atenția asupra scopului declinării și asupra nevoii de a o învăța. Astfel, le-am arătat că declinarea este schimbarea substantivelor după caz și număr spre a exprima diferite raporturi sintactice (sau, la clasa a V-a, spre a arăta diferite legături cu alte cuvinte) — completare perfect valabilă, de altfel, și la definiția conjugării.

De aici mai departe, principalul procedeu care a contribuit la însușirea conștientă a cunoștințelor a fost explicarea din punct de vedere gramatical, de către fiecare elev, a exemplelor date — bineînțeles cu ajutorul meu. Așa, la declinarea unui substantiv ca „elevul” la nominativ singular — de exemplu — în propoziția (căci declinarea am făcut-o numai în propoziții): „elevul silitor vine la școală totdeauna bine pregătit”, am cerut să se dea explicația în felul următor: în acest exemplu substantivul „elevul” stă în cazul nominativ pentru că îndeplinește funcția de subiect și răspunde la întrebarea „cine?”. Trebuie să spun că la început a fost greu de tot, deoarece elevii nu fuseseră obișnuiți să explice ei înșiși cazurile discutate și s-au a-

rătat surprinși; ceva a trebuit să se schimbe în sistemul lor de a învăța. Am revenit ore în șir la noțiunile transmise, iar cu unii elevi mai slabi, ca să-i „ur-nesc”, am făcut foarte multe exerciții pînă au reușit să explice și ei singuri că, de exemplu, în propoziția „colega ei a participat la stringerea fierului vechi” pronumele personal de persoana a III-a singular feminin „ei” este în cazul genitiv fiindcă are rolul de atribut și răspunde la întrebarea „a cui?”

Încet-încet, exersînd continuu, arătînd o exigență neslăbită în privința explicațiilor bazate pe definițiile învățate, i-am deprins pe elevi să gîndească totdeauna asupra noțiunilor și asupra exemplelor discutate (date în manual sau formulate de ei), să caute imediat explicația necesară, să fie gata a o expune.

O dată formată, această obișnuință a fost ulterior de foarte mare ajutor în procesul însușirii cunoștințelor de gramatică.

Răspunsurile complete au menținut active în mintea elevilor toate cunoștințele însușite, au impus menținerea în primul rînd a ceea ce e principal, esențial și apoi a ceea ce e secundar. Procedeu de a pune accentul pe ceea ce este principal — în cazul dat pe funcția sintactică — a lămurit mai repede, bunăoară, deosebirea între nominativul și acuzativul substantivelor nume de lucruri care au la ambele cazuri aceeași formă și, mai cu seamă, răspund la aceeași întrebare („ce?”): la nominativ fac o acțiune, sînt subiecte, la acuzativ o suferă, sînt complemente directe. Respectarea unei anumite ordini în determinarea gramaticală a cuvintelor din texte a fost de mare folos apoi la analiza morfologică generală, obișnuindu-i pe elevi cu o disciplină a răspunsului și cînd este posibilitatea să-și amintească toate caracteristicile.

Folosul categoric al acestui procedeu s-a văzut cel mai mult la sintaxă, în special la clasa a VII-a, cînd au fost studiate subordonatele. Tendința elevilor de a le identifica și categorisi după criterii formale, cum ar fi întrebarea la care răspund sau conjugția (adverbul, pronumele...) prin care sînt introduse, a fost stăvilită destul de repede datorită faptului că ei aveau deja deprinderea de a căuta întii funcția. Astfel s-au deprins să găsească sensul subordonatei respective în frază — cale sigură de a o determina just din punct de vedere științific. Intrucît multe din întrebările sau cuvintele de introducere — comune mai multor categorii de subordonate — pot oricînd să producă o confuzie, am cerut elevilor să argumenteze în întregime și în ordinea următoare: funcția, întrebarea, cuvîntul de introducere. Așa, în fraze ca „Nu lăsa pe mine ce poți face azi” și „Ce poți face azi e bun făcut” subordonatele, identice ca formă, nu se deosebesc după criteriile formale, și totuși prima e completivă directă și a doua subiectivă — după cum lesne și-au dat seama elevii căutînd să le determine mai întii funcția.

Pot spune, după experiența din anul școlar trecut, că obișnuindu-se să dea răspunsuri complete la gramatică elevii au început să fie mai atenți în ceea ce privește exprimarea corectă a ideilor și la lecțiile de lectură literară, ca și la celelalte materii. Satisfacția pe care au căpătat-o ei cu fiecare răspuns reușit, peste care eu nu mai aveam ce cere, le-a dat încredere în puterea lor de a-și însuși gramatica, o dată cu conștiința necesității ei.

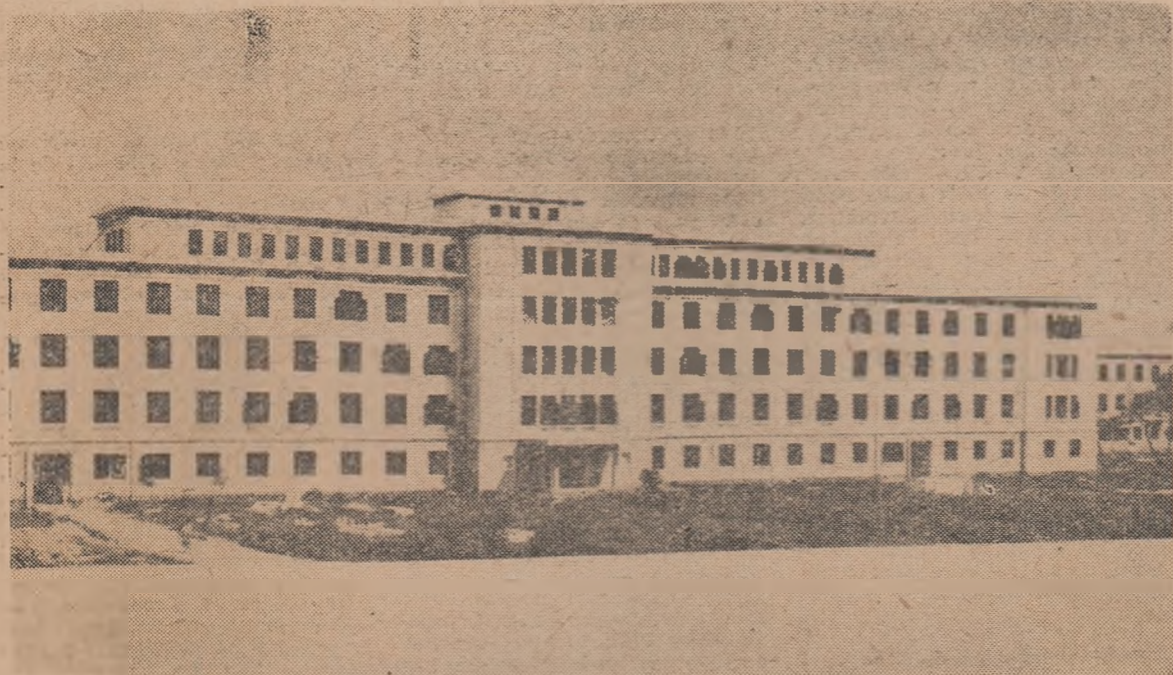
FILIP D. MANOLIU
Arad

Prof. G. VĂRZARU
Școala de 8 ani din satul Zberești,
raionul Buhuși

Hanoi. Clădirea Institutului energetic și de irigații, construită recent

U. R. S. S.

Din nou pe băncile școlii

EVGHENI AFANASENKO, MINISTRUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI AL R.S.F.S.R., DESPRE NOUL AN DE ÎNVĂȚĂMÎNT ÎN ȘCOLILE SOVIETICE

De la adoptarea legii cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și la dezvoltarea continuă a sistemului învățămîntului public au trecut trei ani. Școala sovietică a făcut mult pentru a-i pregăti pe elevi în vederea participării lor la munca de folos obștească, pentru ca școlile să crească oameni care stăpinesc bazele științelor, care respectă munca, principiile societății socialiste.

În noul an școlar se perfecționează în continuare întreaga activitate didactică. O atenție deosebită se acordă formării la elevi a trăsăturilor de caracter ale omului nou, îndeosebi educării lor în spiritul dragostei față de muncă.

Nikita Sergheevici Hrușciov sublinia că pentru elevi munca nu are însemnătate ca atare, că ea nu este importantă numai și nu atât prin produsul ei. Cel mai important este ca tineretul să fie educat în spiritul dragostei față de munca în folosul societății. Și în noul an de învățămînt școala sovietică va desfășura o activitate profundă și sistematică pentru îndeplinirea acestei sarcini.

Iată mijloacele care vor fi folosite în acest scop. În primul rînd noi dispunem de un uriaș efectiv de cadre didactice. Anul trecut, în școlile din R.S.F.S.R. numărul profesorilor și al învățătorilor era de 1.100.000. Anul acesta, la 1 septembrie, numărul lor a sporit cu încă 60.000. În vederea noului an de învățămînt în afară de manualele existente, s-au editat 192.000.000 exemplare de manuale școlare.

Are loc reorganizarea școlilor de 7 ani în școli de 8 ani. În timp ce în anul trecut au funcționat în R.S.F.S.R. circa 19.000 de școli de 8 ani, de la 1 septembrie numărul acestora este de 31.000.

Reorganizare serioasă are loc și pe treapta următoare a învățămîntului. Este vorba de transformarea școlilor de 10 ani în școli medii cu instruire în producție. În noul an de învățămînt numărul acestor școli este de peste 10.000. Ele cuprind aproape 85 la sută din totalul elevilor din clasele superioare.

Procesul reorganizării ridică multe probleme importante. De

pildă, sînt necesare noi localuri de școală. Cum se construiesc ele? Să luăm bunăoară raionul Kirov din regiunea Kaluga, un raion sovietic obișnuit. Aici s-au construit în ultimii trei ani 7 școli, 8 internate, patru ateliere, două săli de sport. În afară de aceasta, unele școli au fost lărgite, construindu-se pe lângă ele 32 săli de clasă. Acest lucru a permis ca încă în anul școlar precedent 12 școli de 7 ani să fie reorganizate în școli de 8 ani. Începînd din toamna aceasta s-au transformat în școli de 8 ani și celelalte școli din raion. Școlile sînt construite după noi proiecte tip, care prevăd cabinete de studiu, ateliere, cantine, săli de gimnastică.

Dar aceasta este numai activitatea unui singur raion. În întreaga R.S.F.S.R. au fost date în folosință în decurs de 3 ani 2.296.000 locuri pentru elevi.

Trebuie să arătăm că grija întregului popor pentru școli nu este o simplă frază. Noi, oamenii școlii, sîntem foarte mult ajutați. Așa, de pildă, conducătorii întreprinderilor industriale din îndepărtatul oraș siberian Omsk au utilizat anul trecut 7 secții pentru munca practică în producție a elevilor, iar anul acesta au pregătit încă 9 secții de acest fel. Acest lucru este foarte important, căci contactul zilnic de muncă al elevilor cu colectivele uzinelor ocupă un loc de frunte în procesul instructiv-educativ din țara noastră. Nu mai vorbim de faptul că sporește numărul cabinetelor speciale și al laboratoarelor înzestrate cu utilaj bun, modern, cu materiale didactice etc.

Firește că pe cititorii străini îi interesează modul cum sînt studiate în școala sovietică limbile străine. La noi au avut loc și în acest domeniu mari schimbări. Accentul principal se pune acum pe însușirea limbii vorbite. Aceasta este o metodă înaintată și noi o introducem prin toate mijloacele. Memorizarea mecanică a regulilor gramaticale a cedat locul în primul rînd conversațiilor în limba care se studiază.

Conversația cu folosirea materialelor didactice este o metodă mai eficientă decît metoda citirii și studierii gramaticii. Automatizarea deprinderii de a conversa, asimilarea de către elevi a unui anumit bagaj de construcții de fraze — iată una din sarcinile cele mai importante ale profesorului. În acest domeniu va ajuta fără doar și poate folosirea largă a mijloacelor tehnico-acustice. Ministerul Învățămîntului a emis o serie de filme cu subiecte didactice. De pildă, elevii care studiază limba engleză vizionează filmul „Robin Hood”, cei care învață limba germană văd captivantul film „Insula rațelor”. Chiar și discurile de patefon sînt folosite într-un chip nou. Crainicul pune întrebări și așteaptă răspuns, cere să fie repetate propozițiile dificile etc.

Într-un cuvînt, școlile din R.S.F.S.R. s-au pregătit serios și cu perseverență pentru noul an de învățămînt.

(A.P.N.)

Într-una din sălile noului Palat al pionierilor din orașul Sevastopol

R. D. VIETNAM

La școala din Bak Ly

De curînd s-au împlinit 17 ani de la proclamarea Republicii Democrate Vietnam.

În anii puterii populare, învățămîntul din Vietnamul de Nord, ca și toate celelalte domenii ale vieții republicii, a cunoscut mari transformări.

În prezent în R. D. Vietnam analfabetismul a fost lichidat. Conținutul vechilor programe de învățămînt a fost radical transformat, organizîndu-se un învățămînt socialist. În școală s-au stabilit noi raporturi între profesori, elevi și părinții acestora. Pedagogia nuielii, a insultelor și observațiilor nu mai există. Profesorii păstrează o legătură permanentă cu părinții, pe care-i țin la curent cu situația la învățătură a elevilor, cu felul cum se comportă ei, cu metodele pedagogice. În rîndurile elevilor s-a dezvoltat spiritul de înțajutorare și de solidaritate. Numărul elevilor din învățămîntul general a crescut de la 716.000, cît era în 1955, la 2.380.000, iar numărul studenților de la 1200 la aproape 16.000. Numărul cadrelor cu pregătire tehnică medie și superioară a crescut de la 636 în 1955 la peste 2.500 în 1960.

Școlile își perfecționează an de an activitatea. În Vietnamul de Nord sînt multe școli bine înzestrate de către stat cu laboratoare, terenuri sportive, cluburi, internate. În articolul de față nu vom vorbi însă despre aceste școli ci, în scopul de a face cunoscute eforturile desfășurate de profesori și de elevi pentru a preda și a studia în condițiile numeroaselor dificultăți de după război, pentru a-și aduce contribuția la opera de construcție a întregului popor, vom prezenta cîteva aspecte din munca școlii din Bak Ly, școală de cultură generală de ciclul al doilea. Se poate spune că fiecare dintre cărămizile folosite la construcția acestei școli a trecut prin mina profesorilor și elevilor ei.

Provincia Ha Nam, în care se găsește școala din Bak Ly, nu este prea întinsă și are un sol puțin roditor. Pentru a dobîndi noi suprafețe de pămînt cultivabile populația trebuie să folosească solul provenit de la săparea canalelor de irigație. Elevii din Bak Ly au procedat și ei în acest fel pentru a amenaja grădina școlii lor. În prezent, această grădină cuprinde arbori și plante de toate varietățile, în număr suficient pentru a permite profesorilor să țină lecții în aer liber. Fiecare pom, fiecare plantă poartă numele elevilor care le-au îngrijit. Localnicii au adus și ei copaci sau plante prețioase din grădinile lor, pentru a îmbogăți grădina școlii. Aceas-

ta are și un neleșteu-acvariu, săpat de către elevi. De asemenea, școala dispune de un atelier construit de elevi, înzestrat cu ferăstraie, pile, motor de automobil, generatoare etc., procurate prin strădania profesorilor și elevilor. Cadrele didactice s-au preocupat de îmbogățirea propriilor lor cunoștințe tehnice și agronomice, pentru a da elevilor o pregătire cît mai temeinică.

Lotul pentru studierea botanicii, lotul experimental, terenul pentru studiul geografiei, terenul pentru studiul zoologiei, atelierul, sala de material didactic sînt dovezi ale preocupării profesorilor și elevilor de a rezolva necesitățile studiului cu mijloace proprii, dovezi ale străduinței lor și ale spiritului lor creator. Meritul revine întregii școli, iar folosul este al elevilor, care dobîndesc cunoștințe prin metoda observației directe cu ajutorul unui material didactic deosebit de atrăgător. Tinerii botaniști din clasa a V-a, de exemplu, urmăresc cu interes viața vegetalelor, fac clasificări de plante și de arbori, pregătesc seriate, efectuează lucrări de altă natură. Elevii din clasa a VII-a studiază în mod experimental fizica și chimia, efectuează lucrări practice pentru a-și dezvolta capacitățile tehnice. Ei au preparat produse insecticide, au confecționat și telefoane, generatoare de uz didactic etc.

Profesorii și elevii au stabilit gradul de fertilitate a solului, au efectuat îngrășăminte cu bălegar, cu compost, cu noroi din bălți în vederea creșterii fertilității. Acum, plantele cresc de minune în solul îngrășat. S-au făcut de asemenea studii asupra îngrășămintelor verzi preparate din lîntița bălților și s-a efectuat un experiment cu aceste îngrășăminte, care a avut ca rezultat obținerea unei recolte de orez superioară recoltei obținute de țărani din localitate. Aceștia au cerut școlii formula îngrășămintului folosit de ea. Școala a organizat pentru populația locală cursuri științifice și tehnice. Cînd omizile au atacat recolta, școala a distribuit țărănilor produse insecticide. Nu-i de mirare, de aceea, că localnicii socotesc școala din Bak Ly drept un adevărat centru cultural, științific și tehnic.

Aplicînd cu succes principiile legării strînse a învățămîntului cu munca productivă, profesorii din Bak Ly obțin în munca lor rezultate dintre cele mai bune. Guvernul Republicii Democrate Vietnam a decorat recent școala cu Ordinul Muncii clasa a II-a.